

In Memoriam Rolla Laszlo – august 2021

Câteodată, atunci când cineva apropiat își începe drumul către neființă, sau poate chiar cu ceva timp mai înainte, când anii și sănătatea nu-i mai permit să fie același om, apreciat și iubit, pe care l-ai cunoscut timp de ani de zile, în acele clipe, pe care din păcate le re trăiesc acum din nou, am tentația să-mi imaginez despre acel om că este nemuritor.

Dar realitatea este alta, o realitate zguduitoare acum, la vârsta a treia și care în tinerețe este simțită și percepută cu totul altfel. Tineri fiind, ne putem închipui că nu vom ajunge niciodată la capătul drumului, astfel evenimentele de zi cu zi, acel curs inexorabil al vieții, se desfășoară relativ lin și continuă fără prea multe piedici. Iar dacă din când în când se mai și oprește pentru scurtă vreme, acel popas e temporar.

În timpul călătoriei mele prin viață, drumul mi s-a intersectat nu o dată cu cel al dnei Laszlo, așa cum obișnuiam să mă adresez doctoriței subțiri, firave, dar atât de plăcută la vedere, sclipitoare în tot ceea ce exprima, mai ales când își dădea părerea într-o problemă sau diagnoză medicală. Aceasta a fost Dr. Rolla Laszlo.

Rareori te întâlnești cu medici străluciți nu numai prin capacitatea lor de a stabili diagnostice și a da soluții celor pe care îi primesc în cabinetul lor medical, dar care au interesul, pasiunea și capacitatea suflătească de a se implica în lumea interioară a persoanei cu care dialoghează, pentru a percepe suferința acestuia, și pentru a-i insufla celui în destriște puțin optimism. Rolla a fost un astfel de medic, un astfel de om. Mai mult decât atât, această atitudine nu a părăsit-o nici când tragedia s-a abătut asupra vieții ei, atunci când destinul i-a smuls o fiică dragă, pe Gabriela z"l, la vârsta maturității.

Ne-am cunoscut pe culoarele Ulpanului din Kiriat Eliezer, la Haifa, prin anii 1978, când atât familia Laszlo, cât și părinții mei se aflau acolo, la poarta intrării lor în Țara Sfântă. Rolla era împreună cu Tomi, cu Vera și cu mama ei, bunica sefardă care i-a însoțit în emigrarea lor de la Timișoara, după mulți ani la București, apoi la Haifa, în Israel.

În ultima lună am crezut că datorită grijii și mâinilor delicate ale femeii care s-a ocupat de Rolla în această ultimă lună de viață, viața ei se va prelungi, dar nu și suferința. Ce poate fi mai trist? Dacă am ști măcar unde ajungem după ce ne-am aflat AICI, dar acel UNDE, este de fapt NICĂIERI.

Îmi trec prin minte nenumărate clipe din intersecțiile noastre în decursul ultimilor 25-30 de ani, provocate de atât de multe evenimente, unele simple și plăcute, altele mai complexe și mai dramatice, îmi amintesc de modul atât de neobișnuit de plăcut, profund,

înțelegător, echilibrat, zâmbitor, rațional, uman, atent, răbdător de a fi al familiei Laszlo, în zecile de ocazii în care am avut ocazia să ne întâlnim.

Dragă Rolla, ești unul dintre oamenii a cărui coborâre pe panta vieții mi-a fost greu s-o accept, s-o simt ca adevărată. Nu sunt mulți acei oameni, care nu fac parte din familia ta, dar pentru care ai un atașament cu totul special, o admirație și o plăcere deosebită să știi că au făcut parte din viața ta. Așa a fost Rolla, permanent disponibilă, cu un permanent zâmbet deschis și nobil pe buze, cu un râs delicat, care s-a păstrat până aproape de sfârșit, atunci când am văzut-o pentru ultima oară. Rolla dragă, așa vei rămâne în imaginația mea, cât va mai dăinui pe cărările vieții.

Vei fi amintită cu dragoste de mulți oameni dragi și apropiați, dar și de unii care erau mai depărtați, dar te cunoșteau și te apreciau. Ai fost o persoană care nu poate fi uitată. Amintirea ta, pentru multă vreme... și în multe suflete, va rămâne încă pe acest pământ.

Veronica Rozenberg, august 2021, Haifa, Israel